

Com un gos, després de dinar,
a l'ombra de les figueres,
t'ajoques sobre l'herba humida,
amb la voluntat, no l'instint,
d'inventar un descans infinit.
t'adorms amb les sargantanes,
amb les granotes de la sèquia,
amb les mosques i els vileros.
t'adorms sense que el món patisca
la necessitat d'argumentar
la seua existència. t'adorms.
Contemplant una figa verda.